

VI.2 Podsumowanie danych o bezpieczeństwie stosowania produktu leczniczego *Telmisartan HCT Teva*

VI.2.1 Omówienie rozpowszechnienia choroby

Złożony produkt leczniczy telmisartan z hydrochlorotiazylem (Telmisartan HCT), składający się z antagonisty receptora angiotensyny II oraz tiazydowego leku moczopędnego jest stosowany w leczeniu nadciśnienia tętniczego pierwotnego.

Z uwagi na ogólnoświatowe występowanie nadciśnienia tętniczego, epidemiologia tego schorzenia została solidnie zbadana. W wielu krajach, 50% populacji w wieku ponad 60 lat choruje na nadciśnienie tętnicze. Ogólnie, szacuje się, że około 20% dorosłych na świecie cierpi na nadciśnienie tętnicze. To 20% częstość występowania odnosi się do nadciśnienia tętniczego zdefiniowanego, jako ciśnienie krwi przekraczające wartość 140/90 mm Hg. Częstość występowania ulega dramatycznemu zwiększeniu u pacjentów w wieku ponad 60 lat. Nadciśnienie tętnicze stanowi jeden z najważniejszych czynników ryzyka wystąpienia udaru, zawału mięśnia sercowego, choroby naczyń i przewlekłej choroby nerek.

VI.2.2 Zestawienie korzyści wynikających z leczenia

W oparciu o dostępne dane z badań klinicznych i wieloletnie doświadczenie kliniczne, telmisartan w połączeniu z hydrochlorotiazylem (telmisartan HCT) stanowi bezpieczny lek w leczeniu pacjentów z nadciśnieniem tętniczym pierwotnym. Randomizowane badania z grupą kontrolną donoszą o znaczącej poprawie u pacjentów przyjmujących telmisartan/hydrochlorotiazylid.

Kilka badań wykazało większą skuteczność telmisartanu w skojarzeniu z HCT, niż telmisartanu w monoterapii.

W badaniu z udziałem 578 pacjentów z łagodnym do umiarkowanego nadciśnieniem tętniczym pierwotnym, porównano telmisartan podawany w monoterapii i w skojarzeniu z HCT z lizynoprylem podawanym w monoterapii i w skojarzeniu z HCT. W okresie terapii podtrzymującej, 56% pacjentów z grupy telmisartanu i 55% z grupy lizynoprylu otrzymało dodatkowo HCT. Pod koniec okresu terapii podtrzymującej, kontrolę rozkurczowego ciśnienia tętniczego uzyskano u 83% pacjentów z grupy telmisartanu i 87% z grupy lizynoprylu, osiągając obniżenie wartości ciśnienia tętniczego, odpowiednio o 23,8/16,6 mm Hg i 19,9/15,6 mm Hg. Stwierdzono, że telmisartan jest niezwykle skuteczny w leczeniu łagodnego do umiarkowanego nadciśnienia tętniczego zarówno w monoterapii, jak i w skojarzeniu z HCT i jest co najmniej porównywalny pod względem skuteczności z lizynoprylem.

Telmisartan z hydrochlorotiazylem- stosowany zgodnie z zaleceniami wymienionymi w Charakterystyce Produktu Leczniczego i po uwzględnieniu przeciwwskazań, ostrzeżeń i środków ostrożności, można uznać za skuteczny w zarejestrowanych wskazaniach i generalnie dobrze tolerowany.

VI.2.3 Brakujące dane odnoszące się do korzyści wynikających z leczenia

Nie dotyczy.

VI.2.4 Podsumowanie zagadnień dotyczących bezpieczeństwa

Ważne zidentyfikowane ryzyko

Ryzyko	Aktualna wiedza	Zapobieganie
Zakażenie krwi (Posocznica)	Posocznica to ciężkie zakażenie wywołujące ogólnoustrojowe reakcje zapalne, które może prowadzić do zgonu. Do zakażenia może dojść przypadkowo lub zgodnie z mechanizmem, dotychczas niepoznaczonym. To niepożądane działanie występuje rzadko (może wystąpić u 1 na 1000 osób) ale jest niezmiernie poważne	Zaleca się monitorowanie wczesnych objawów zakażenia krwi charakteryzujących się ogólnoustrojową reakcją zapalną, szybkim obrzękiem skóry i błon śluzowych (obrzęk naczyń ruchomych). Pacjent powinien natychmiast odstawić lek i zgłosić się do lekarza.
Zaburzenia czynności nerek na skutek blokady układu hormonalnego regulującego ciśnienie tętnicze krwi i gospodarkę wodną. (Zaburzenia czynności nerek w wyniku podwójnej blokady układu RAAS)	Układ renina- -angiotensyna- aldosteron (RAAS) jest układem hormonalnym, który reguluje ciśnienie tętnicze oraz gospodarkę wodną. Na skutek hamowania tego układu hormonalnego, zaobserwowano zmiany w czynności nerek u osób podatnych, zwłaszcza w skojarzeniu z innymi lekami, które mogą oddziaływać na ten układ. Rzadko (do 1 na 1000 osób) dochodzi do ostrej niewydolności nerek.	Stosowanie dodatkowych leków działających na układ renina-angiotensyna- aldosteron nie jest zalecane. Jeśli jednocześnie stosowanie takich środków jest uważane za konieczne, zaleca się kontrolę czynności nerek. Leku telmisartan z hydrochlorotiazidem nie wolno stosować u pacjentów z ciężką chorobą nerek.
Uszkodzenie płodu (Fetotoksyczność)	Telmisartan może przenikać przez łożysko i powodować poważne uszkodzenia w rozwijającym się płodzie, takie jak zaburzenia czynności nerek, niskie ciśnienie tętnicze i zwiększone stężenie potasu we krwi, a nawet zgon.	Stosowanie leku telmisartan z hydrochlorotiazidem nie jest zalecane we wczesnym okresie ciąży, i przeciwwskazane u kobiet będących w ciąży ponad 3 miesiące.

Ważne potencjalne ryzyka

Ryzyko	Aktualna wiedza (w tym, dlaczego uważane jest za potencjalne ryzyko)
Nieprawidłowa czynność wątroby u japońskich pacjentów (Zwiększenie liczby zdarzeń niepożądanych ze strony wątroby u Japończyków)	U pacjentów w Japonii istnieje większe prawdopodobieństwo wystąpienia nieprawidłowej czynności wątroby. Większość przypadków tych działań niepożądanych zgłaszano u Japończyków. To działanie niepożądane należy do rzadkich i może wystąpić u 1 na 1000 osób.
Rozpad uszkodzonych mięśni prądkowanych (Rabdomioliza)	Pacjenci leczeni antagonistami receptora angiotensyny II mogą być bardziej narażeni na wystąpienie rabdomiolizy. Niewiadomo, czy lek złożony z telmisartanu z hydrochlorotiazidem może wpływać zwiększyć ryzyko rabdomiolizy.
Postępujące uszkodzenie tkanki	Zgłaszano przypadki śródmiąższowej choroby płuc w związku z

Ryzyko	Aktualna wiedza (w tym, dlaczego uważane jest za potencjalne ryzyko)
płucnej (choroba śródmiąższowa płuc)	przyjmowaniem telmisartanu. Nie ustalono jednak związku przyczynowego.
Ciężkie zaburzenia skórne, w tym egzema, wysypka polekowa, wykwity skórne o podłożu toksycznym (ciężkie reakcje skórne)	U pacjentów leczonych produktem telmisartan z hydrochlorotiazydem może występować większe ryzyko ciężkich zaburzeń skórnych. Te skutki uboczne są rzadkie i mogą wystąpić u 1 na 1000 osób.
Samobójstwo/samookaleczenie	U pacjentów z czynnikami ryzyka chorób serca, może występować większe ryzyko zachowań samobójczych lub samookaleczenia. Nie wiadomo czy telmisartan z hydrochlorotiazydem może zwiększać ryzyko samobójstwa.
Nowotwory złośliwe	Europejska Agencja Leków (EMA) przeprowadziła przegląd w celu zbadania ewentualnego powiązania między stosowaniem tej grupy produktów leczniczych a występowaniem nowych przypadków raka. Wyniki wykazały brak zwiększonego ryzyka zachorowania na raka oraz potwierdziły, że korzyści przeważają ryzyko.
Niskie stężenie cukru (Hipoglikemia)	U pacjentów chorych na cukrzycę przyjmujących insulinę lub inne leki przeciwcukrzycowe oraz telmisartan może wystąpić niskie stężenie cukru we krwi. Ten skutek uboczny jest rzadki (może wystąpić u 1 na 1000 pacjentów).
Interakcje między lekami, które mogą podwyższać lub obniżać stężenie potasu we krwi (Interakcje z lekami, które mogą indukować hiperkaliemię lub hipokaliemię)	Leki moczopędne oszczędzające potas, suplementy potasu lub zamienniki soli zawierające potas, oraz inhibitory ACE przyjmowane równocześnie z lekiem telmisartan z hydrochlorotiazydem mogą zwiększać lub zmniejszać stężenie potasu we krwi, co z kolei może spowodować zmiany w ciśnieniu tętniczym krwi, osłabienie mięśni, skurcze i kołatanie serca.

VI.2.5 Zestawienie dodatkowych środków ograniczających ryzyko

Dodatkowe środki ograniczające ryzyko nie są konieczne. Rutynowe działania monitorujące bezpieczeństwo stosowania są wystarczające w celu kontrolowania stosunku korzyści do zagrożeń i wykrycia potencjalnych zastrzeżeń odnośnie bezpieczeństwa.

VI.2.6 Przewidywany plan nadzoru nad bezpieczeństwem produktu leczniczego po jego wprowadzeniu do obrotu

Nie dotyczy. Plan rozwoju po wprowadzeniu produktu do obrotu nie zawiera żadnych badań.

VI.2.7 Podsumowanie zmian wprowadzonych w planie zarządzania ryzykiem

Tabela 3. Podstawowe zmiany w Planie zarządzania ryzykiem

Wersja	Data	Zastrzeżenia odnośnie bezpieczeństwa	Uwagi
1.0	W trakcie przeglądu	<p>Ważne zidentyfikowane ryzyka:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Posocznica • Zaburzenia czynności nerek w wyniku podwójnej blokady układu RAA • Fetotoksyczność • Hipoglikemia • Interakcje leku z innymi produktami leczniczymi, które mogą wywołać hiperkaliemię lub hipokaliemię <p>Ważne potencjalne ryzyka:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zwiększenie występowania działań niepożądanych związanych z wątrobą u Japończyków • Rabdomioliza • Śródmiąższowe zapalenie płuc • Ciężkie reakcje skórne • Samobójstwo/samookaleczenie • Nowotwory złośliwe <p>Brakuje informacji: Brak.</p>	Nie dotyczy.
1.1	17 grudnia 2013	<p>Ważne zidentyfikowane ryzyka:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Posocznica • Zaburzenia czynności nerek w wyniku podwójnej blokady układu RAA • Fetotoksyczność <p>Ważne potencjalne ryzyka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zwiększenie występowania działań niepożądanych związanych z wątrobą u Japończyków • Rabdomioliza • Śródmiąższowe zapalenie płuc • Ciężkie reakcje skórne • Samobójstwo/samookaleczenie • Nowotwory złośliwe • Hipoglikemia • Interakcje leku z innymi produktami leczniczymi, które mogą wywołać hiperkaliemię lub hipokaliemię <p>Brakuje informacji: Brak.</p>	Zastrzeżenia odnośnie bezpieczeństwa zostały pogrupowane na podstawie Aktualnego raportu z oceny po 180 dniach RMS (FR/H/532-534/001-003).